

Eva FARKAŠOVÁ

(1953)
1968—1972 SUPŠ v Bratislave (keramika)
1972—1977 DAMU v Prahe (bábkarska scénografia)
1977—1981 scénická výtvarníčka v SBD Bratislava
Od roku 1981 pracuje v slobodnom povolani. Žije v Bratislave. Spolupracuje s Československou televíziou, hostuje v slovenských profesionálnych bábkových divadlách, v Divadle pre deti a mládež v Trnave, hostovala v Bulharsku a Juhoslávii. Vystavovala na scénografických výstavách v Bratislave, Liberci a Brne.
Vystavované scénické výpravy:
JANKO RÍPORA (1983), PETER PAN (1984) RADÚZ A LUDMILA (1984)

Peter ČISÁRIK

(1958)
1973—1977 SUPŠ v Košiciach (grafika)
1979—1983 DAMU v Prahe (bábkarska scénografia)
Od roku 1983 je scénickým výtvarníkom Bábkového divadla v Košiciach, Žije v Košiciach. Spolupracuje s Československou televíziou. Vystavoval na scénografických výstavách v Lisabone a v Bratislave. V roku 1986 získal cenu za scénografiu inscenácii Krajine Zázračno, Šťastný princ na Bábkarskej Banskej Bystrici.
Vystavované scénické výpravy:
KRAJINA ZÁZRAČNO (1985), ŠŤASTNÝ PRINC (1986), GOLEGO (1986), BOHATIER KREMIENOK (1987), JEZIPERO (1988)
Všetky vystavované scénické výpravy boli realizované v Bábkovom divadle Košice.

Vydala
Správa kultúrnych
zariadení MK SSR
v Bratislave, 1988

Náklad: 1 000 ks
Tlač:
Povolenie: NVB 31/88

Zodpovedný za vydanie: Ing. Pavol Straka, riaditeľ
Odborná spolupráca: Ján Uličiansky Grafická úprava: Peter Čisárik

Keď bábka opustí prítmne divadelného skladu, keď zo seba strasie divadelný prach a vyjde von na denné svetlo, zostane stáť nemá a možno sa trochu hanbí, že ju vidíme len tak, bez líčidla reflektorov, že sa jej môžeme zblízka pozrieť do tváre a vycíť z nej vrásky, ktoré jej narobili rany a zájazdy a celý ten bláznivý kolotoč, ktorým je život bábkového divadla...

Ale bábka, ktorá hrala svoju úlohu v hre divadelného života pociťovo a naplno, sa nemusí hanbiť za to, že zostarla. Patina času ju naopak môže urobiť krásnou. I z tváre človeka vieme prečítať, aký život žil. Či bol handrovým panákom, plochou figúrkou tahanou nitkami osudu, gašparom, či maskou.

Človeka naozaj môžeme porovnať k rôznym podobám bábok, figúr a panákov. Naozaj je v moci scénického výtvarníka povedať bábkou pravdu o človeku tak, že to až zamrazi. Alebo rozosmieje. Dieťa prijíma reč bábkou prirodzene, so samozrejmosťou danou jeho vekom. Dospelý človek sa musí nad tým všetkým trochu zamyslieť...

Zamyslieť sa, v čom je malý Janko Pipora Evy Farkašovej veľký a prečo je Obor karikatúrou trpaslíka. Prečo sú ľudia z rozprávky o Radúzovi a Ludmíle akousi spleťou lásky a nenávisť, prečo formuje ich bytie had prekliatia. Možno sa človek pozastaví nad tým, prečo sa panáčikovia stavebnice Golego Petra Čisárika tak nástojeivo podobajú na nás ľudí a práčo má Žltý panáčik taký človečí pohľad pri otázke „Kde som? Kto som? A prečo som tu?“... Prečo je socha Šťastného princa, ktorý sa po poznaní biedy sveta bezo zvyšku rozdal ľuďom z pravej kože? A čo majú báby z Ježípera v hlavách?

Bábkové divadlo je Krajinou Zázračno, v ktorej je všetko možné. Keď bábka opustí prítmne skladu, keď zo seba strasie divadelný prach a vyjde von na denné svetlo, zostane nemo stáť...

Zastavme sa na chvíľocku i my. Báby Evy Farkašovej a Petra Čisárika nám chcú voľačo povedať...

Ján Uličiansky

Správa kultúrnych
zariadení MK SSR

BIBIANA,

VÝSTAVA
BÁBKY
Eva Farkašová Peter Čisárik

24. 11. 1988
10. 1. 1989

kultúrno-spoločenské
stredisko
pre deti a mládež,
nám. P. Dobšinského 1,
Bratislava

